

hvor forbrydelsen er sket, og det synes jeg er et meget stort fremskridt.

Vi forudsætter et ordentligt og seriøst udvalgsarbejde til efteråret, når det detaljerede lovgivningsarbejde skal finde sted, og vi vil fra radikal side gøre, hvad vi kan, for at der ikke skal være uklarheder og vanskeligheder med fortolkning af loven, når den er blevet endeligt vedtaget. Men denne rammeafgrænselse støtter vi fra Det Radikale Venstres side.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne spørge De Radikales ordfører: Når vi kommer til at skulle lave den danske udmøntningslov, vil De Radikale så medvirke til, at vi får indskrænket mulighederne for udlevering, således at hvis man har begået det, man mistænkes for, i Danmark – altså på dansk territorium – skal man ikke udleveres? Vil De Radikale arbejde for, at det kommer til at stå i loven, så det ikke bliver op til myndighedernes vilkårlighed?

Fru Elisabeth Arnold sagde, at der har været udfoldet megen fantasi for at finde problemer. Har det slet ikke gjort indtryk på fru Elisabeth Arnold og Det Radikale Venstre, at rigsadvokaten, politiet, dommere, advokater og adskillige universitetsjurister har advaret imod at tage et så stort skridt og oven i købet tage det uden noget som helst forarbejde, og uden at nogen reelt aner, hvad konsekvenserne vil være? Har det slet ikke gjort noget indtryk på Det Radikale Venstre?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg mener faktisk, at jeg gjorde klart rede for i min ordførertale, at vi godt er klar over, at der fortsat er uklarheder. Vi kan jo f.eks. se åbenlyse forskelle i landenes lovgivning vedrørende den seksuelle lavalder og den kriminelle lavalder, hvor der må komme nogle sammenstød mellem to lande, som har forskellige aldersgrænser for, hvornår en handling er en forbrydelse, og hvornår den ikke er det. Vi er fuldstændig klar over, at det skal vi diskutere meget nøje, når vi skal lave den detaljerede lovgivning, men vi mener faktisk, at det er rigtigt at gennemføre princippet om at udlevere egne statsborgere inden for et område som f.eks. EU, hvor man har stor ensartethed, og hvor der er megen trafik over grænserne. Det er jo dette princip, vi har fulgt på nordisk plan i mange år.

Når der bliver talt om myndighedernes vilkårlighed, mener jeg, det må være vores opgave som lovgivere at skrive nogle ting ind i loven, der giver nogle retningslinjer for myndighederne, så de kan sige, at der skal indskrænkes på de og de områder. Det skal tilstræbes, at der er maksimal sikkerhed for, at handlingen er strafbar i både Danmark og det ønskende land, og det er vores opgave at skrive vejledningen for myndighederne. Vi kan ikke pålægge myndighederne at lave noget ganske bestemt, men vi skal skrive en vejledning i lovgivningen, som gør, at myndighederne kan træffe de rigtige afgørelser.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg forstod ikke helt fru Elisabeth Arnolds svar, for så vidt jeg har forstået, kan vi godt skrive i den danske udleveringslov, at danske statsborgere ikke kan udleveres, hvis de er mistænkt for at have begået noget på dansk jord. Jeg vil gerne vil høre, om Det Radikale Venstre er enig i, at vi f.eks. skal sikre den indskrænkning.

Så er jeg glad for, at fru Elisabeth Arnold siger, at der er mange uklarheder. Fru Elisabeth Arnolds ordførertale kunne nemlig lyde, som om der bare er nogle, som med megen fantasi har forsøgt at finde helt fjernliggende eksempler, og det, der er min store bekymring, er, at dette her jo er langt mere vidtgående end den udleveringsaftale, vi har med de øvrige nordiske lande, og at der rent faktisk ikke er nogen, der har overblik over, hvad konsekvenserne bliver. Det er ikke bare små detaljer. Der er ikke én eneste, der reelt ved, hvad det er, vi gør, når vi gør EU til ét retligt område, som EU-Kommissionen kalder det.

Kl. 16.30

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg deler nogle af fru Line Barfods betænkeligheder, men jeg deler ikke dem alle, og jeg vil gerne sige, at det med at gøre EU til ét retligt område jo ikke er rigtigt, når der er disse »kan«-bestemmelser, hvor man i nogle tilfælde kan nægte at udlevere, hvis der er særlige forhold, der gør, at det vil man altså ikke. I en af de lister, der hører med til beslutningsforslaget, står der jo netop, at der er tilfælde, hvor man ikke behøver at udlevere, men kan nægte at gøre det, så der er ikke tale om ét fuldstændig ensartet retsområde. Der er nationale forskelle, som skal re-